

**Uchwała Nr XXXVI/481/01
RADY MIEJSKIEJ KATOWIC
z dnia 21 czerwca 2001 r.**

w sprawie rozpatrzenia wezwania do uchylenia punktu 2 uchwały Nr XXXI/405/00 Rady Miejskiej Katowic z dnia 21 grudnia 2000r. w sprawie zmiany uchwały Nr XVII/226/99 Rady Miejskiej Katowic z dnia 20 grudnia 1999r. dot. ustalenia lokalizacji targowisk i miejsc odpowiednio oznakowanych oraz wysokości stawek opłaty targowej w mieście Katowice.

Na podstawie art. 18 ust. 1 i art. 101 ust. 3 ustawy z dnia 18 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 1996r. Nr 13 poz. 74 z późn. zm.), w związku z art. 35 § 3 Kpa - po rozpatrzeniu wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego: Dawida Małego, Małgorzaty Cieplickiej, Mikołaja Makosa, Krzysztofa Behrensa, Arkadiusza Bieska, Tomasza Kozakiewicza, Krzysztofa Gucwy, Krzysztofa Zimocha, Edwarda Bołdygi, Marka Rakowicza, Mariusza Backausa i Marka Szczerby reprezentowanych przez radcę prawnego Mariusza Czarskiego

**Rada Miejska Katowic
uchwała:**

§ 1. Nie uwzględnić wezwania wnioskodawców do uchylenia punktu 2 uchwały Nr XXXI/405/00 Rady Miejskiej Katowic z dnia 21 grudnia 2000r. w sprawie zmiany uchwały Nr XVII/226/99 Rady Miejskiej Katowic z dnia 20 grudnia 1999r. dot. ustalenia lokalizacji targowisk i miejsc odpowiednio oznakowanych oraz wysokości stawek opłaty targowej w mieście Katowice, jako naruszającego ich interes prawny.

§ 2. Prawne i faktyczne argumenty decydujące o zajęтым stanowisku w sprawie zawiera uzasadnienie, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązać Przewodniczącego Rady Miejskiej do poinformowania pełnomocnika wnoszących wezwanie o zajęтым przez Radę Miejską stanowisku.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej Katowic
/-/ Wojciech Boroński

Załącznik do uchwały Nr XXXVI/481/01
Rady Miejskiej Katowic
z dnia 21 czerwca 2001 r.

U z a s a d n i e

W dniu 28 maja 2001r. wpłynęło do Biura Rady Miejskiej wezwanie 12-tu wnioskodawców reprezentowanych przez pełnomocnika - radcę prawnego do uchylenia punktu 2 (pomyłkowo wskazano pkt 3) uchwały Nr XXXI/405/00 Rady Miejskiej Katowic z dnia 21 grudnia 2000r. w sprawie zmiany uchwały Nr XVII/226/99 Rady Miejskiej Katowic z dnia 20 grudnia 1999r. dot. ustalenia lokalizacji targowisk i miejsc odpowiednio oznakowanych oraz wysokości stawek opłaty targowej w mieście Katowice.

Zgodnie z art. 101 ust. 3 ustawy z dnia 8.03.1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 1996r. Nr 13, poz. 74 z późn.zm.), Rada Miejska winna w terminie przewidzianym w art. 35 § 3 Kpa, tj. w ciągu

miesiąca, ustosunkować się do zarzutów podniesionych w wezwaniu i zbadać czy w wyniku podjętej uchwały nastąpiło naruszenie interesu prawnego w/w wnioskodawców.

Zarzut wnioskodawców sprowadza się do wniosku o uchylenie punktu 2 cytowanej na wstępie uchwały Rady Miejskiej, który brzmi :

"2. Za handel prowadzony poza miejscami wyznaczonymi bez odrębnego zezwolenia - ustalić stawkę opłaty targowej w wysokości 478,00 zł/dzień."

Zdaniem wnioskodawców punkt 2 uchwały jest niezgodny z prawem, że Rada Miejska wykroczyła poza uprawnienia wynikające z art. 15 ust.2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych i że powyższa stawka opłaty targowej wykazuje cechy sankcji prawnej wprowadzonej za sprzedaż poza miejscami wyznaczonymi.

Ustosunkowując się do w/w zarzutów - należy stwierdzić, co następuje :

Podjęta przez Radę Miejską uchwała stanowi akt prawa miejscowego wydany na podstawie art. 18 ust.2 pkt 8, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art.42 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8.03.1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 1996r. Nr 13, poz. 74 z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 12.01.1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U.Nr 9, poz. 31 z późn. zm.). Wbrew stanowisku wnioskodawców - cytowana uchwała Rady Miejskiej, w tym kwestionowany punkt 2 uchwały, są zgodne z prawem - z następujących względów :

Bezsporne jest, że w świetle art. 15 ust.2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych - targowiskami są wszelkie miejsca, w których prowadzony jest handel, w szczególności z ręki, koszów, stoisk, wozów konnych, przyczep, pojazdów samochodowych, a także sprzedaż zwierząt, środków transportowych i części do środków transportowych.

Z treści tego przepisu wynika, że ustawodawca bardzo szeroko określił targowisko poprzez użycie określenia "wszelkie miejsca", w których jest prowadzony w określony sposób handel. W konsekwencji, targowiskami są zarówno targowiska, których lokalizację ustaliła gmina (vide pkt 1 uchwały Nr XVII/226/99 Rady Miejskiej Katowic z dnia 20.12.1999r. w sprawie ustalenia lokalizacji targowisk i miejsc odpowiednio oznakowanych oraz wysokości dziennych stawek opłaty targowej w mieście Katowice, zmienionej uchwałą Nr XXXI/405/00 Rady Miejskiej z dnia 21.12.2000r.), jak również każde inne miejsce, np. chodniki na ulicach, place, pasy przydrożne, mimo że formalnie nie są określone przez gminę jako targowisko. Fakt dokonywania sprzedaży jest wystarczającą okolicznością, by dane miejsce uznać za targowisko. Osoba dokonująca sprzedaży na targowisku jest bezwzględnie obowiązana uiścić opłatę targową, która stanowi dochód budżetu gminy. Opłatę targową uiszcza się za każdy dzień, przy czym stosownie do art. 19 pkt 1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, dzienna stawka opłaty targowej nie mogła wynosić wyżej niż 478,22 zł dziennie.

Wbrew stanowisku wnioskodawców, cytowany powyżej art. 19 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych upoważnia radę gminy do określenia zasad przy ustalaniu opłaty targowej i dlatego istniały podstawy do jej ustalenia w różnej wysokości dla różnych targowisk w obrębie gminy. Ustawodawca nie uzależnia ustalenia stawki opłaty targowej od celu, jakiemu ma ona służyć. Wybór takiej, a nie innej stawki dla różnych targowisk na terenie gminy jest elementem polityki gospodarczej prowadzonej przez radę gminy. W tym zakresie rada gminy nie jest krępowana przez ustawodawcę (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 14. 10.1993r. SA/PO 73/93 niepublikowany).

Jedynym ograniczeniem co do wysokości stawek opłaty targowej, wynikającym z cyt. art. 19 ust.1 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jest wskazanie przez ustawodawcę jej stawki maksymalnej, która w konkretnym przypadku została prawidłowo ustalona.

W konsekwencji, należy przyjąć, że wobec braku stosownych ustawowych ograniczeń w tym zakresie gmina ma pełne prawo do swobodnego ustalania stawek opłaty targowej, w tym i do różnicowania ich

w zależności np. od miejsca położenia targowiska, co zachodzi w konkretnej sprawie, albowiem wnioskodawcy handlują w miejscach przez nich samych wybranych. Wysokość opłaty ustalona przez Radę Miejską w takich przypadkach na kwotę 478,00 zł/dziennie nie może być zatem w tych warunkach uznana za sankcję prawną, jak to podnoszą wnioskodawcy. Ponadto zaznaczyć należy, że Wojewoda Śląski badając powyższą uchwałę w trybie nadzoru nie znalazł podstaw do jej zakwestionowania.

Przewodniczący
Rady Miejskiej Katowic
/-/ Wojciech Boroński